

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

0

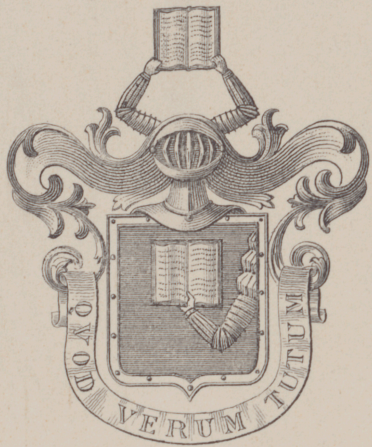
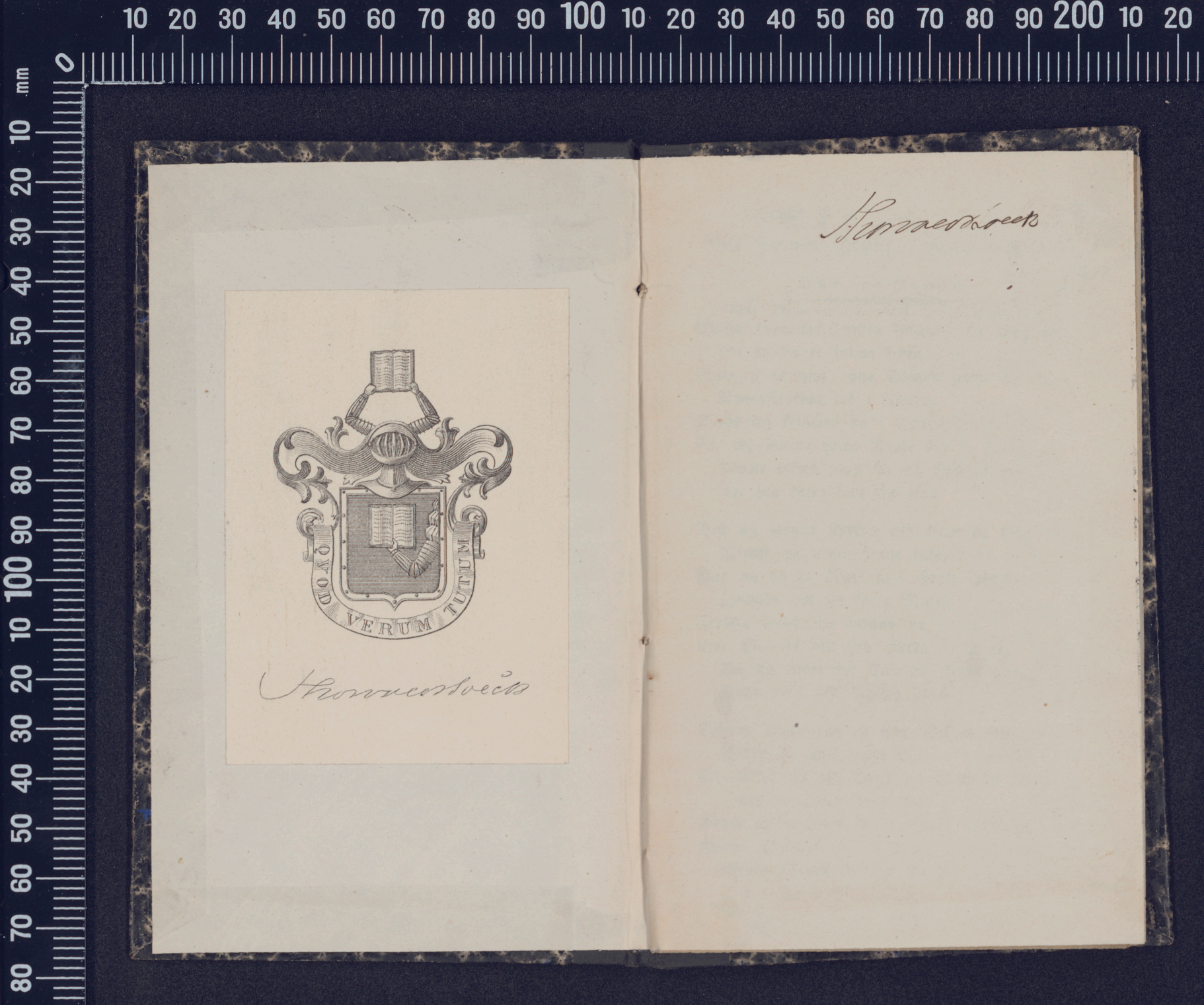
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Edv. Storm

Skognøtte hos Grogjer
Skjelle, i Guldbrandts
Salen.

V box 9:257

Honoresvects

Honoresvects

Stogmøte
hos Torgjer Skjelle, i Guldbrendsdalen,

af
Eduard Storm. U. S. U. A.

Mel. Lange venta yourdags-Nvellen engang tom,
Einlæ Søndags-Nvellen engang for mæg va,
Leit va da te heima vera.

Tytingen va gjor, paa Skogen stront eg sta,
Næverstroffaa tok i Næven.

Knapt eg kommen va i Søterdalen traang,
Før eg monne haira Naake dar so saang,
Naake tyktes mæg At eg kjendtes mæ,
Ngt paa detta lout eg giva.

Best eg gionaa Kjærrø tita fram aa saag,
Mindst eg venta henne rola,
Daa va da ho Kari so i Grase laag,
Nvædde om sin kjære Make,
Fortiaa trudde ho aaleina va i Fre,
Utor Munnen ran qva Hjerta sa ho te,
Da eg houre her Taa mi Jenta kjær,
Være mæg hell' Tyting sinaka.

Gjionaa Dalen ran en liten Bef so fort,
Sjedlæ sto paa begga Sie,
Elsabakken va mæ Gras aa Blomster foert,
Hægg aa Older dekte lia.

Høgre op va vore Fura, Bjørt aa Gran,
Grane gammal va, ha baade Skjægg aa Maan.
Denne Summars-Dag Va just mit Behag,
Her i Dalen vil eg lig.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20
0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
90
80
70
60
50
40
30
20
10
0

fram me Elva sto en gammal Seljestu,
Uti Sluggen qvilde Jentaa.
Bort i Skogen dar en Thunkabl monne hu;
Kari frygtsom paa han venta.
Han i henna Saang sek visnok stort Behag,
Kvem so hoire ho lyt stanna still' aa spat,
Naar ho qvæa vil Fuglane rei' still',
Strie Fosf sit Loup maa standsa.

Intje nok, mi Kari! tænkte æg meæ mæg:
Jentena dit Maal misunne,
Sjølve Thunkabl faafængt hermaa ette dæg,
Onstie han dæg lifna kunne.
Meira va da, Siffen still' i Vatnæ sto,
Ripr aa Saar paa Sjedlæa lysia hoira ho.
Gjæk da meæ dei so, Ken du gjeta no
Qva æg ha taa Saangen funne.

Utaa for sæg sjøl mit Ein i Loje brann,
Knapr æg sjøl mit Dira trudde;
Bløe snøggar' hell' da plaa uti mæg rann,
Ukjendi Glea i mæg budde.
Kroppen bebra, Hjerta pikka Slag i Slag,
Uller ha æg levt, hell' venta sit en Dag,
Intje sjøl æg veit Korleis Kjærlæheit
Dy aa ne paa Bete snudde.

Watre Dal, so saang ho: vakrar' va du viss
Hadde du han Torgjer Skjelle!
Rei, mi Kari! sa æg, no syng du i miss,
Sjøl du prinu Dal aa Sjæle.

Mosalænde aa roiset', dattert æ meæ dæg,
Thi din Arm æ Himmel onne qvert et Træ.
Kari! naar so du Intje fins', so tru
Dal æ styg for mæg aa æydlæ.

Jentaa reint henfallæ, reint forundra va,
Her kun' ho mæg intje venta,
Knapr ho kunne anna for ho vart so gla,
Daa ho mæg paa Maale kjende.
Forsningen ho tok mæg nok for enqvart Trostl,
For en Nyk hell' Thunkabl so her ha Teshodl.
Daa sto æg aa loe, Emilane sa ho:
Slue Gut! æg ska dæg henta!

Æ da meir te spørja korleis da gjæk te,
Qva skull' æg no meira gjera;
Ne meæ Seljestuen slængde æg mæg ne,
Læt meæ Jentaa lout da vera.
No me kystes, klaptes, prata, saang aa loe,
Siaa sek me snart paa enqvart anna Hog,
Kjem da ofta paa, Ut me tressast so,
Kan me sife Daga bæra?

~~~~~
Forkiaa aa Guten paa Sætre.

1. Kvem æ no da so rusla Mæ Sætrader?
Ua æg da dæg so tusla Mæ Glase for,
So kom inn Guten min,
Ua trevla dæg fram te Gjellen,
Dar ligg: ægonne Fellen.

2. Ho Moer gief heim i Gaven For Mjellerie,
Ho blie nok ne i Dalen. Et licæ Nie.
Leg no dæg Ne mæ mæg
Te Solæ flin ne i Lie,
Daa kjem ho Moer te Qvia.

3. Na gje ho vilde væra Te Middagsstund!
Eg elsta dæg, mi Kjæra! Taa Hertens Grund,
Gje da maa Vara so,
At Dagen infje skull' spretta
For me taa Lyst va metta.

4. Na kauske ho tor drya, Mit vena Liv!
Na ne mæ Bergeslya Motvind staaer stiv.
Va æg din Na du min,
Na infje Naaken paa Jora
Eg elsta so min Ola.

5. J Saangie dit æg gjemme Al Hogsfore mi,
Na onne Kyaa gloyme Da so æg lie
Taa ho Moer, Taa han Broer,
Dei æ so mota te vilja
Os beggje To aatflisa.

6. Me vil kje syta længje, Min vena Gur!
Om Naaken vil os trængja, Da faaer vel Slut.
Seer æg dæg Elsta mæg,
So ha æg Mot nok te bæra
Qva Meia da skull' væra.

